

2016-11-08 12:57:51



Η Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κύπρου και το πανεπιστημιακό νοσοκομείο

«Ο μεγάλες προσπάθειες που καταβάλλουμε, τόσο εμείς οι φοιτητές όσο και οι καθηγητές μας, θα διαψεύσουν σε λίγα χρόνια τις κακοφημίες που έχουν λεχθεί μεμονωμένα τις τελευταίες μέρες».

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ*

Ο τομέας της υγείας στην Κύπρο βρίσκεται σε κατάσταση ακατάσχετης αιμορραγίας. Η νέα πραγματικότητα που διαμορφώνεται με τις εξελίξεις στον τομέα της Υγείας να προχωρούν με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, την υποστελέχωση των νοσοκομείων της χώρας, τις μεγάλες λίστες αναμονής των ασθενών, τα νέα περιστατικά που ολοένα και αυξάνονται και η οικονομική δυσπραγία επιβάλλουν αδήριτη την ανάγκη για εξεύρεση μιας άμεσης και καθοριστικής λύσης.

Είναι αναντίλεκτο πως η Ιατρική κοινότητα ουδέποτε έκλεινε τα μάτια της σε προβλήματα που κλυδώνιζαν τις κοινωνίες μας και ιδιαίτερα στον τομέα της υγείας. Εμείς ως Φοιτητές Ιατρικής και εκκολαπτόμενο μέλος αυτής δεν θα μπορούσαμε να μείνουμε άπραγοι .

Άραγε ένα πανεπιστημιακό νοσοκομείο να αποτελέσει το εργαλείο για την ποιοτική αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας του τόπου και την επίλυση όλων αυτών των δυσεπίλυτων προβλημάτων;

Οι δύο βασικές συνιστώσες για τη δημιουργία ενός πανεπιστημιακού νοσοκομείου είναι, πρώτον η δημιουργία πανεπιστημιακών κλινικών με την παρουσία ακαδημαϊκών Ιατρών και δεύτερον η ανάπτυξη της Ιατρικής έρευνας.

Η πρόσληψη των ακαδημαϊκών Ιατρών θα αμβλύνει σταδιακά το πρόβλημα της υποστελέχωσης και η ανάπτυξη της Ιατρικής έρευνας θα συμβάλει στην εξεύρεση καινοτόμων θεραπευτικών λύσεων που θα καταπολεμήσουν τις διάφορες ασθένειες.

Οι ακαδημαϊκοί Ιατροί πέραν από την επιτέλεση του κλινικού τους έργου, αναλαμβάνουν και την εκπαίδευση των φοιτητών Ιατρικής με τη σημαντική συμβολή των νοσοκομειακών Ιατρών. Δηλαδή οι ακαδημαϊκοί ιατροί με βάση την κλινική και πανεπιστημιακή τους εμπειρία, προσπαθούν να μεταλαμπαδεύσουν την Ιατρική γνώση στους φοιτητές. Επομένως είναι

φυσικό επακόλουθο πως η ίδρυση ενός πανεπιστημιακού νοσοκομείου επιβάλλει την ανάγκη για συνεχή εκπαίδευση τόσο των επαγγελματιών υγείας, όσο και των φοιτητών Ιατρικής.

Επιπρόσθετα η δημιουργία πανεπιστημιακού νοσοκομείου θα προσελκύσει αρκετούς επιστήμονες του εξωτερικού. Αυτό θα συμβάλει στην οικονομική αποφόρτιση του κράτους αφού δεν θα αναγκάζεται να στέλνει σπάνια περιστατικά στο εξωτερικό.

Είναι εκ των ων ουκ άνευ η ίδρυση του πανεπιστημιακού νοσοκομείου τόσο για το σύστημα υγείας του τόπου όσο και για τη δημόσια ιατρική σχολή της χώρας, ωστόσο γεννιέται το εύλογο ερώτημα για ποιο λόγο καθυστερεί η δημιουργία του πανεπιστημιακού νοσοκομείου. Εστιάζοντας στις ρίζες του προβλήματος εγείρονται πάμπολλα ερωτήματα. Μήπως υπάρχουν προσωπικά και πολιτικά συμφέροντα στη μέση που αποτελούν εμπόδιο για τη δημιουργία του πανεπιστημιακού νοσοκομείου; Γιατί κάποιιοι προσπαθούν να αμαυρώσουν την εικόνα της Ιατρικής Σχολής του πανεπιστημίου Κύπρου και των φοιτητών; Γιατί κάποιιοι εκφράζουν ανησυχίες για την ποιότητα των Ιατρών που θα παράγει η Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κύπρου;

Η Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Κύπρου δεν έγινε για να παράγει μόνο Ιατρούς αλλά για να συμβάλει στην αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας του τόπου μέσα από την ανάπτυξη της Ιατρικής έρευνας. Σαφώς και ο δρόμος στα πρώτα χρόνια ίδρυσης μιας ιατρικής σχολής δεν είναι στρωμένος με ροδοπέταλα. Είναι αλήθεια πως κατά τα προκλινικά έτη αντιμετωπίσαμε προβλήματα, τα οποία ήταν αναμενόμενα για μια νεοσύστατη Ιατρική Σχολή. Βέβαια αυτά τα προβλήματα επιλύθηκαν και δεν αποτέλεσαν σε καμία περίπτωση τροχοπέδη για τη σωστή εκπαίδευσή μας. Αντιθέτως, το επίπεδο της προκλινικής εκπαίδευσης, το οποίο βασίστηκε στο σχεδιασμό μιας καταξιωμένης διεθνούς επιτροπής, η οποία ασκεί συνεχή αξιολόγηση, κρίνεται ιδιαίτερα υψηλό, συνυφασμένο με τις σύγχρονες επιταγές της Ιατρικής επιστήμης. Οι κλινικές επισκέψεις των φοιτητών στους χώρους παροχής υπηρεσιών υγείας από το πρώτο έτος σπουδών, η ανάπτυξη κλινικών δεξιοτήτων από το δεύτερο κιόλας έτος, ο συνδυασμός της θεωρητικής και πρακτικής διδασκαλίας των βασικών ιατρικών επιστημών (Ανατομία, Φυσιολογία, Φαρμακολογία, Ιστολογία κλπ) μέσα από την χρήση κλινικών σεναρίων και εκσυγχρονισμένων εργαστηρίων (ανατομικά τραπέζια-3D, πλαστικά προπλάσματα, μικροσκόπιο για τον κάθε φοιτητή κλπ), ο μικρός αριθμός φοιτητών ανά έτος και η στενή συνεργασία καθηγητών - φοιτητών αποτέλεσαν τις ασφαλέστερες δικλίδες για τη βέλτιστη εκπαίδευση στα προκλινικά έτη.

Όμως, ένα κομβικό σημείο για την εξέλιξη της Ιατρικής Σχολής είναι η μετάβαση από τα προκλινικά στα κλινικά έτη, που προϋποθέτει την ύπαρξη πανεπιστημιακού νοσοκομείου. Αυτό απαιτεί την παρουσία των ακαδημαϊκών ιατρών που θα έχουν δικαίωμα να ασκούν την κλινική ιατρική πράξη και παράλληλα να διδάσκουν τους φοιτητές. Η παρούσα κατάσταση, η οποία στερεί το δικαίωμα στους ακαδημαϊκούς καθηγητές του 4^{ου} έτους να ασκούν το κλινικό τους έργο και παράλληλα να διδάσκουν τους φοιτητές, μόνο μια προσωρινή λύση μπορεί να θεωρηθεί.

Είμαστε σίγουροι, ότι οι μεγάλες προσπάθειες που καταβάλλουμε, τόσο εμείς οι φοιτητές όσο και οι καθηγητές μας, θα διαψεύσουν σε λίγα χρόνια τις κακοφημίες που έχουν λεχθεί μεμονωμένα τις τελευταίες μέρες.

Εμπιστευθήκαμε τον τόπο μας, μείναμε για να στηρίξουμε τη δημόσια Ιατρική σχολή του τόπου. Είναι δικαίωμα μας λοιπόν να λάβουμε τη βέλτιστη εκπαίδευση και τα απαραίτητα εφόδια για να μπορέσουμε να ανταποδώσουμε ως αυριανοί Ιατροί τα μέγιστα στους συμπολίτες μας. Η δημιουργία πανεπιστημιακού νοσοκομείου δεν είναι επένδυση μόνο στον φοιτητή Ιατρικής, είναι επένδυση στο σύστημα υγείας του τόπου, είναι επένδυση στον πολυτιμότερο πόρο της γης δηλαδή τον άνθρωπο.

***Φοιτητής Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Κύπρου**

Πρόεδρος Κυπριακού Συνδέσμου Φοιτητών Ιατρικής